

**Rector Academiae Rostochiensis, Gottlob Fridericus Seligmann/ Metaph. & Phys.
Prof. ... Ad Exequias ... Johanni Iusto Mohr/ Utpote Unico Filiolo, abs ... Dn. M.
Johanne Iusto Mohr/ Scholae Senator ... decentissime paratas, Omnes omnium
Ordinum & Dignitatum Cives Academ. ... invitat ... : [P.P. d. 4. Mart. Ann. 1684.
Sub Sigillo Rector.]**

Rostochii: Prelum Weplingianum, [1684]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770665071>

Druck Freier Zugang

Seligmann, G. F.,

in

J. J. M o h r .

R o s t o c k , 1684.

RECTOR
ACADEMIE ROSTOCHENSIS
GOTTLLOB FRIDE-

JOHANNI
JUSTO BOBE/
ATTORNE UNLO FILIOLO.

DN. M. JOHANNNE
JUSTO BOBE/
Attorner

C. D.
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS;
GOTTLOB FRIDE-
RICUS Seligmann/

Metaph. & Phys. Prof. Facult. Philos. Decan.
Templi Cathedral. Archidiacon. & apud
adhuc Ducalis Collegiatus

Ad

Exequias,

Scitissimo tenerrimoq; Puellulo,

JOHANNI
JUSTO Wöhr/
UTPOTE UNICO FILIOLO,

abs Tristissimo

P A R E N T E,

Viro Præcellentissimo atq; Praclarissimo,

DN. M. IOHANNES
JUSTO Wöhr/

Scholæ Senator. Rectore bene merentissimo,
decentissime paratas,

Omnes omnium Ordinum & Dignitatum CIVES
ACADEM. quâ fas est humanitate invitat,

Conveniemus in Æd. Mar. hor. I.

ROSTOCHII, PRÆLO WEPFLINGIANO, Univers. Typogr.

Gregia inter Numis-
mata Rationis & Sensus,
qvæ ingeniosiss. Palatius
(*Aquil Saxon. L. XIII. c. 3. à*
f. m. 192.) habet, ultimum,
quidem loco, at non digni-
tate est, quod de VITA
IN SALTU ipse refert. Vi-
deas ibi hiemem, Ver, æsta-

tem, autumnum, Manum amice choris implica-
re, sed in numeros ludentes discordiæ cursu præ-
cipiti ferri. Tibicinem cernas tempus, quod
sonò, at irrequieto, more lambit leonum, & san-
guinem haurit. Inde fugientem suspicias Solem,
Terrenæ felicitatis Præludium, *nam in umbra*
desinit. Discas volupratem nostram & lætitiâ
omnem, fornò debiliorem, *citò arescere* : in mo-
rem nivis, Solaribus radiis percussæ, *citò delabi* :
Veluti rosam, inter spinas exorientem, *nascendo*
senescere. Quid mirum, si ex his credamus facile
pingi humanam vitam posse? *Femina erit de-*
pressa statura ; Breve corpus, brevis vita : *Ejus*
in capite, vas cum spinis & vermibus, nil nisi mise-
ria est & mors propinqua, vita hæc : *Flos ejus in*
dextra, umbra in sinistra ; sic homo, ut flos egre-
ditur, manè conteritur & fugit velut umbra : *Bel-*
lica instrumenta pedibus calcat ; nam vita militia est :

A

Arida

Arida in haeret arbori; unum viret folium, quod ven-
to agitur; vix virens folium homo est, cetera
stipulae siccae ferè similia. Hæc Ratio decla-
mat apud argutum Palatium, cum vitam ille
in SALTU exhibet. Nimirum, ita sunt omnino
mortalia, ut unum si succurrat nobis fugacita-
tis terræ emblemata, mox infinita se immisceant,
undque velut ore pronuncient: Vitam mo-
mentum & in momentò saltum esse. Facit
huc Adriani moneta, quam in honorem Anti-
noi, pueri sibi dilectissimi, cudi iussit. Ut enim
Spartianus memorat & Aldrovandus de Quadru-
ped, Alatum illa referebat Equum, simulque
veloci volatu perceptæ jucunditatis brevitatem
insinuabat. Sic, quicquid vivimus, abs saltu non
abludit, aut, si ita libet, perniciosissimum undiqua-
que volatum præsentat. Sanè, quæcunque
sint hominum sollicitudines, mors rider, incre-
mento latenti in nihilum resolvens cuncta vid.
id. Palatius c. I. p. 105. & præter spem gratissima,
quoque quælibet & acceptissima eripiens. O
fluxam igitur mortalitatem! quàm tenue spa-
tium est inter omnia, nihil! (vid. Becm. Hist.
p. 545. in inscript, Richel. sacrâ). Vix provehi-
mur sæpè in lucem, ubi ex eadem confestim abi-
tus imperatur, Decipimur tempore, quod prolixū
meditatur, & proh! angustum experimur ni-
mis

mis, fallimur opinione, quàm ad remota diri-
gimus, etiam quando in confinio finis est. Quid
ergo vita? nisi *ortus*, nisi discessus: tantumque
inter hunc forte & illum intercedit plerumque,
quantum saltui datur. O fallaces hominum
spes! nondum adsunt, ubi adsunt, quando qui-
dem ut adesse possint, excolendæ sunt prius: an-
tè vero absunt, quam adesse ritè incipiunt, quod
præmature subducantur, quæis fulciendæ illæ &
sustentandæ erant. Ita OMNIA suam sibi præ-
scribi literam volunt, ut fiant SOMNIA. Ita
vita, Regiô etiam Friderici III. Reg. Dan. gloriosiss.
recordat. effatô (*ut docuerunt Ann. 70. Novel.*)
igni similis est in altum projecto, jam viso, mox
disparenti. Vita est in SALTU. O utinam
verò hâc istâ eloqvendi officio abstinere nobis
hodie licuisset, utinam Vobis, ð NOSTRI, tristes
feitissimi tenellulique FILIOLI Exeqvias inopi-
num præmaturumq; indicare ne jussisset fatum!
Hoc votum nostrum est, quando, quod effere-
tur hâc luce, FUNUS, luctu dignissimum, vi-
tæ, saltui volatuive simillimæ, luctuosissimam
mentionem nobis suggerit. PATREM namque
si respiciamus MATREMQUE, non nisi, duas
præter FILIAS, unicum hunc amplexi, & vix
amplexi sunt, FILIOLUM. Eò durius ergo
graviusque est, quod morte hâc ipsorum Pe-
ctori

Atori inflicto vulnus dolent. Neque minus
 AVIÆ utræque, altera hîc degens, altera Cor-
 bachii fata ultima cum desiderio in Dominò ex-
 pectans, affectas se, illa sentit, hæc, ubi inau-
 diet, sentiet insigni mœrore: quem enim præire
 utræque voluerunt, nunc citius antecedentem,
 quidni lacrumis prosequantur? O tristem ergo
 hodiè ac luctuolam vocem, Vita in saltu, imò
 ipsa saltus! Sed propius, fas est, ut accedamus ad
 Historiam; at quid dico historiam? verè histo-
 riola est; vitæ ac mortis, quâ defunctum scimus
 Beatissimum Nostrum TE NELLULUM. Habuit
 igitur, & ô quantâ, si vixisset, cum oblectatione,
 coluisset, PATREM, VIRUM Præcellentiss. atq;
 Præclariss. DN. M. JOHANNEM JUSTUM
 Mohr / Scholæ heic Senatoriæ Rectorem benè
 merentissimum, inque solidiori Juventutis cul-
 tu planè egregium, Affinem N. honoratissimum;
 MATREM verò, Feminam, omnibus, sexum
 quæ ornant muliebre, virtutibus conspicuam,
 ANNAM ELISABETHAM GEISMARIAM, AVI
 autem nominis flet, ubi loqui didicisset, Pater-
 num, Amplissimum Prudentissimumque VI-
 RUM, DN. JUSTUM Mohr / Quæstorem a-
 pud Corbachiens. Waldec. Senatoriū atq; Erari
 Publici Præfectum Spectatissimum; Maternum
 Amplissimum item Prudentissimumque VI-
 X 3 RVM

RUM, DN. MICHAELEM GEISMARUM,
 Inclut. Reipubl. hujus Senatorem fulgidissimum;
 quo cum utroq; nunc inter cœlites Nepotulus, fe-
 liciter evectus, vivit. *AVIAM* verò honorasset,
 nisi reliquisset, | *Paternam*, etiam absentem, Ma-
 tronam piissimam, omnique laude meritò eve-
 hendam, ADELGUNDAM Brey; *Maternam*,
 Matronam quoque commendatissimam, MAR-
 GARETAM Qvadfaselin. Et PRO-AVOS
 quod spectat, memoratur *Paterne primus*,
 qvondam Amplissimus, Prudentissimusque VIR,
 DN. JUSTUS Mohr / meritissimò apud eosd. Cor-
 bachientes Camerarius; ac *Pro-Avia*, honoratis-
 sima Marrona, CATHARINA Sinnemannin:
 Alter *Paterne Pro-Avus*, Vir Præ-Eximius ac
 Spectatissimus, DN. HENRICUS GEISMA-
 RUS, ad D. Jacob. Æd. Præfect. vigilantiss. &
Pro-Avia, Ornatissima Marrona, MARIA GER-
 DES. PRO-AVUS autem *Materne primus*
 laudatur Nobil. & Amplissimus VIR, DN. LI-
 BORIUS Brey / apud Corbachiens. Consul
 splendidiss. *Pro-Avia*, Nobilissima Femina, CA-
 THARINA Mennin / ex antiquâ ibidem loci
 MENNINNORUM Familiâ orta; Alter *Mater-
 ne Pro-Avus*, Nobil. & Ampliss. VIR, DN. JO-
 HANNES QUADFASEL; Consul ap. Wistfo-
 chientes æstimatiss. *Pro-Avia*, suis encomiis niri-
 dis.

dissima Femina, CA THAR. TUR RHEN. Ne reli-
 quis enumerandis prolixius inhæreamus. Sed hi
 quidē sunt, in quos ex lineâ utraq; originem suam
 refert Beatiss. N. TENULLULUS, superiori Anno, ultimo
 Octobr. in hanc lucem editus. Ut tamen altiori per baptis-
 mum stemmati infereretur, curâ Parentū, subsequenti No-
 vembr. primo, eoque ipso factum est die, qvō his exiguis hu-
 meris Rectorales solenniter imponebantur fasces. Plura
 vix addere possumus, nisi verbō dicamus, promississe ele-
 gantissimum PUELLULUM, qvæ expectari in hac vitâ per-
 fectiora solent valentqve. Nam talia ex lusu ac blanditiis
 amœnioribus, atatula superantibus, poterant, qvi amplecte-
 bantur, colligere. Sed insperata nuper, tertia forte ma-
 tutin. 26. ij Febr. hora effecit, ut nunc promissa, anteqvam sa-
 tis emicarent, penitus, cecidisse ploremus. Discessit quippe
 festinatissimo saltu ex terrestribus ad Cœlestia, ex fugacibus
 ad perpetuo duratura Noster TENELLULUS, nihilqve nisi
 constantissimum sui desiderium post se reliquit. Inci-
 dunt, dum hæc scribo, qvæ Casaubono, Filii jacturâ afflicto
 insulurrat velut (*Epist. 139.*) Scaliger: *Novi Patrum affectus;*
Novi etiam constantiam Tuam, qvæ cum pietatem cum maxi-
mâ eruditione conjunxerit, Tibi deesse non potest. Nam pie-
tas Te non sinit, Te non velle, qvæ Deus voluit. Eruditio docet,
ea ferenda esse, æquo animo, qvæ neqve nobis solis accidunt, ne-
qve, ut non acciderint, lacrimis nostris efficere possumus. Non
expectabis, ut hanc agritudinem Tempus Tibi adimat, hoc in-
geniorum plebejorum remedium est: Sapientis est, tempus ipsum
antevenire, & dolori ipsi nascenti occurrere. Sunt hæc ea-
 dem, quibus Te jam alloquor, MOESTISSIME PARENS;
 Cogitabis repentinum quidem, ad felicissima tamen saltū

Tui

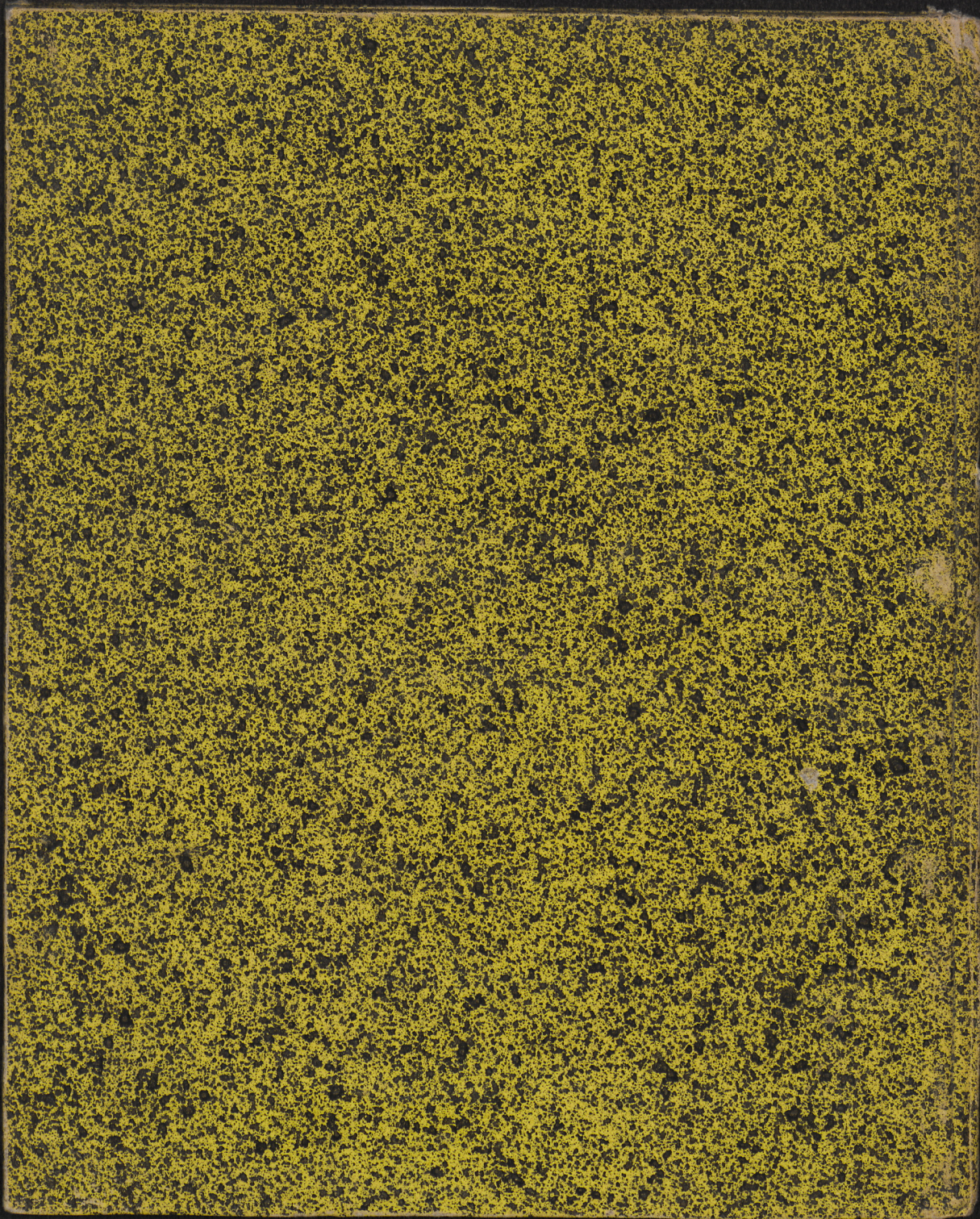
Tui Filioli mortem esse. Verum est, non multa vixit, quamvis, ut multa viveret, optares quidem. Non hic paucos annorum, sed hebdomadam saltem circuitus (ut phrasi Seneca utar) numeramus; crede tamen, brevibus ipsum annis longam ætatem superasse. Nondum calcare terram poterat; nam ad ambulandum nondum erat aptus; nunc calcet sidera. O faustum saltum! Hæc vera spes Matrimonii, fructus abs Deo datos sacrare cœlis: isthanc nunc omnem emortalis Tui Filioli dies explevit. Ne luge gaudia Tibi demortua, Tuus gaudet inter æternum vivos; nullas metuens, nullas agnoscens vicissitudines, quas ne sensit quidem. Ante annos maturuit, cedat mœror! ante dies, *postremum, plaudite: abire licet* (Conf. Eman. Thesaur. p. 15.) insonuit, desinant plactus; venit eò, quò tendimus omnes; illic quiescat! erit tempus, quò dicere licebit (at adpareat tamen id serò!) Ibo, visurus meum JOHANNEM JUSTUM, qui antequam me videret, hinc abivit. O inferat Deus hæc animo TUO TUÆq; solatia: detque ut qui saltu hoc Filiolo Tuo subtracti sunt anni, Tuis addantur. Ceterum & hæc saltu opus est. A luctu & solatiis ad Vos redeo, CIVES honoratissimi, æstimatissimi, rogoque, ut hospiti inter nos brevi, dum ad tumulum efferendus est, non brevi adesse serie velit. Contendit id abs Vobis omni studio Mœstissimus PARENS, Nosque cum Ipsò. Nec deerit Vestrum ulli reciproca, utinam in lætissimis, promptitudo! Valet! Quod super est imitari Epitaphium illud Gallicum, sicq; loqui nobis sub finem integrum sit:

Mohrius effertur, brevis huic ut contigit ætas,
Sic & in Exequiis pauca Programma refert.

Script. inter sacras Meditat. aliosque cumulat, labores &
P. P. d. 4. Mart. Ann. 1684. Sub Sigillo Rectori

86 (O) 86

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and the quality of the scan.

Stori inflicto vulnus dolent.
 AVIÆ utræque, altera hîc dege-
 bachii fata ultima cum desiderio
 peccans, affectas se, illa sentit,
 diem, sentiet insigni mœrore: quæ
 utræque voluerunt, nunc citius a
 quidni lacrimis prosequantur? C
 hodie ac luctuosam vocem, Vita
 ipsa saltus! Sed propius, fas est, ut
 Historiam; at quid dico historia
 riola est; vitæ ac mortis, quâ defu-
 Beatissimum Nostrum TE NELL
 igitur, & ô quantâ, si vixisset, cum
 coluisset, PATREM, VIRUM Præ-
 Præclariss. DN. M. JOHANNEN
 Mohr / Scholæ heic Senatoriæ R
 merentissimum, inque solidiori
 tu planè egregium, Affinem N. ho-
 MATREM verò, Feminam, om-
 quæ ornant muliebrem, virtutibu
 ANNAM ELISABETHAM GEISAM
 autem nominasset, ubi loqui did-
 num, Amplissimum Prudentissim
 RUM, DN. JUSTUM Mohr / C
 pud Corbachiens. Waldec. Senato-
 Publici Præfectum Spectatissim
 Amplissimum item Prudentissim

X 3

the scale towards document

10 09 03 02 01 C7 B7 A7 C8 B8 A8 C9 B9

11 16 17 18 20 A5 B5 A2 B2 C2 B1 A1 C1

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.